

Komorni cikel 2026/2027
2. abonmajski koncert
Sreda, 18. november 2026, ob 19.30
Dvorana Union, Maribor

Mozart!

Dejan Lazić, klavir
Tom Owen, Tevž Kupljenik, oboa
Ognjen Popović, Urška Zupan, klarinet
Maximiliano Martín, Andraž Golob, basetni rog
Hanno Dönneweg, Eva Fritz, fagot
Boštjan Lipovšek, Sebastijan Buda, Jernej Cigler, Miklós Takács, rog
Iztok Hrastnik, kontrabas

KONCERTNA POSLOVALNICA

Spored

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791):

Fantazija št. 3 v d-molu, K 397 (dokončal D. Lazić)

Kvintet za klavir in pihala v Es-duru, K 452

I. Largo – Allegro moderato
II. Larghetto
III. Allegretto

***

Serenada št. 10 v B-duru, K 361/370a, »Gran Partita«

I. Largo – Molto allegro
II. Menuetto
III. Adagio
IV. Menuetto: Allegretto
V. Romance: Adagio – Allegretto
VI. Tema con variazioni
VII. Finale: Molto allegro

Koncert traja približno uro in tri četrt in ima odmor.
Zaradi spoštovanja avtorskih pravic umetnikov in celostne koncertne izkušnje fotografiranje in snemanje med koncertom ni dovoljeno.
Hvala za razumevanje.

Wolfgang Amadeus Mozart je bil ustvarjalno najbolj naklonjen operi, ki jo je po svojih besedah postavljal »pred vse drugo«, vendar je kljub temu enako prepričljivo ustvarjal v skoraj vseh osrednjih glasbenih zvrsteh svojega časa. Njegova dela za klavir solo se danes redkeje pojavljajo na sporedih, in sicer deloma zato, ker ne sodijo v poznejši kanon reprezentativnega virtuoznega pianizma, in po drugi strani zato, ker jih zasenčujejo klavirski koncerti, simfonije in opere. A ne glede na pogosto zadržano tehnično zahtevnost razkrivajo zgoščen glasbeni izraz, v katerem se prepletajo igrivost, duhovitost, improvizacijska svoboda in iskanje novih kompozicijskih rešitev. Med najbolj nenavadnimi deli te vrste najdemo ***Fantazijo št. 3 v d-molu, K 397***, katere nastanek in prvotna zasnova ostajata do neke mere zaviti v skrivnost. Mozartov rokopis se ni ohranil in delo najverjetneje ni bilo nikoli dokončano oziroma se je njegov izvirni sklep izgubil. Ko je Mozartova sestra Nannerl leta 1807 skladbo odkrila v tiskani izdaji, jo je presenetilo, da sploh ni poznala tega kakovostnega bratovega dela. Sklep z zadnjimi desetimi takti, ki ga danes običajno slišimo z odrov, se je pojavil v neavtoriziranem tisku leta 1806 in ga navadno pripisujejo Augustu Eberhardu Müllerju.

Fantazija št. 3 v d-molu je zasnovana kot en sam, navidezno svobodno oblikovan glasbeni tok, v katerem si sledijo počasni introspektivni odseki ter nenadni izbruhi hitrejšega gibanja. Prav pogoste spremembe tempa in občutek spontanega nastajanja ji dajejo skoraj improvizacijski značaj, kromatično obarvana harmonija uvodnih taktov pa se, presenetljivo, že zazira v prihodnost. Na to odprtost se bo na koncertu navezal Dejan Lazić, ki je namesto uveljavljenega poznejšega zaključka pripravil lastni briljantni sklep in s tem ne-

dokončanost Mozartove *Fantazije* izkoristil kot izhodišče za lastno kompozicijsko rešitev.

Leta 1784 je Mozart na Dunaju doživljal eno najuspešnejših obdobij svoje kariere; kot pianist in skladatelj je prirejal koncerte, na katerih je redno predstavljal nove klavirske koncerte, obenem pa se je intenzivno ukvarjal s komorno glasbo. V teh letih se je zbližal z Josephom Haydnom, nekoliko prej pa se je po zaslugi Gottfrieda van Swietna temeljiteje seznanil z glasbo Johanna Sebastiana Bacha in Georga Friedricha Händla. Kontrapunktično mojstrstvo te glasbe je pustilo sled v Mozartovi glasbeni govorici in v takšnem ozračju je marca 1784 ustvaril ***Kvintet za klavir in pihala v Es-duru, K 452***, ki ga je namenil nenavadni zasedbi klavirja, oboe, klarineta, roga in fagota. Mozart je kvintet vpisal v svoj katalog 30. marca in dva dni pozneje je že bil prvič izveden v dunajskem gledališču Burgtheater. V pismu očetu je zapisal, da ga šteje za najboljšo skladbo, kar jih je dotlej napisal.

Posebnost *Kvinteta za klavir in pihala v Es-duru* je predvsem v ravnotežju med klavirjem in štirimi izrazito različnimi pihalnimi barvami. Namesto da bi jih obravnaval kot homogeno skupino, jih ves čas razporeja v nove kombinacije, pri čemer si glasbila neprestano podajajo kratke motive. Prvi stavek se začne s počasnim Largom in nato preide v sonatno zasnovani Allegro moderato s precej koncertantnim značajem ter opazno vlogo klavirja. Slednji predstavi glavno temo, ki jo nekaj taktov pozneje prevzamejo pihala. V mirnejšem Larghettu stopijo bolj v ospredje pihala, ki si podajajo spevne fraze in ustvarjajo prosojno teksturo. Sklepni Allegretto je zasnovan kot rondo z najizvirnejšim trenutkom v kadenci, pri kateri sodeluje vseh pet glasbil, medtem ko ves čas v ospredju ostaja prefinjen komorni dialog.

Serenada št. 10 v B-duru, K 361/370a je najobsežnejša in najambicioznejša izmed vseh Mozartovih skladb za pihalni ansambel. Nastala je v času, ko je bila na Dunaju izredno priljubljena t. i. »Harmoniemusik«, se pravi glasba za pihalne zasedbe, namenjena predvsem dvorni zabavi in družabnim priložnostim. Mozart je običajno zasedbo močno razširil: delu je namenil dve oboi, dva klarineta, dva basetna roga, dva fagota, štiri roge in kontrabas, s čimer je obogatil predvsem srednji in spodnji register ter tako dosegel za tedanji čas nenavadno polno zvočnost. Natančni čas nastanka dela ostaja negotov, verjetno ga je dokončal konec leta 1783 ali v začetku naslednjega leta. Naslov »Gran Partita« ni Mozartov, saj na rokopisu ni zapisan z njegovo roko. Edini zanesljivi sodobni podatek o izvedbi izvira iz marca 1784, ko so na dobrodelnem koncertu klarinetista Antona Stadlerja zazveneli štirje stavki, kasneje pa je kritik Johann Friedrich Schink učinek obsežne zasedbe opisal kot veličasten in vzvišen.

Sedemstavčna zasnova močno presega običajni okvir lahkotne serenade. Uvodni Largo s slovesnimi tutti akordi in solističnimi odgovori preide v živahni Molto allegro, nato sledita prvi menuet in znameniti Adagio, v katerem nad mirno, enakomerno spremljavo izstopajo dolge spevne linije oboe, klarineta in basetnega roga. Naslednja stavka in obsežni niz variacij razkrivajo vedno nove kombinacije instrumentalnih barv, sklepni rondojski finale pa delo zaključi v razigranem zamahu. Posamezna glasbila se pri tem ves čas osamosvajajo iz skupine in se vanjo znova vključujejo, prav razpon razpoloženj in zvočnih barv pa kaže, kako je Mozart funkcionalno glasbo za dvorne in družabne priložnosti povzdignil v pravo koncertno umetnino.

Dejan Lazić se je rodil v Zagrebu in odraščal v Salzburgu, kjer je na Mozarteumu študiral klarinet, klavir in kompozicijo. Kot pianist in skladatelj je prepoznaven po samosvojem in svežem pristopu k širokemu klavirskemu repertoarju. Redno nastopa z vodilnimi orkestri, kot so Bostonski in Čikaški simfonični orkester, Londonski filharmonični orkester, Kraljevi orkester Concertgebouw, Filharmonični orkester iz Bergna in Avstralski komorni orkester, z Joshuo Bellom, Sol Gabetta, Andreasom Ottensamerjem in Benjaminom Schmidom pa sodeluje v komornih zasedbah. Nastopal je v newyorškem Lincolnovem centru in Gledališču Colón v Buenos Airesu ter na festivalih Schubertiada v Schwarzenbergu in Gstaad Menuhin. Leta 2026 je bil umetniški vodja festivala Toujours Mozart v Münchnu. Lazić je dejaven tudi kot skladatelj in od leta 2015 ga zastopa glasbena založba Sikorski. Njegov album z naslovom *Istrian Rhapsody*, ki vključuje *Koncert za klavir v istrskem slogu* in *Predelave istrske ljudske himne*, se je leta 2024 uvrstil v ožji izbor za nagrado *Opus Klassik* v dveh kategorijah. Leta 2021 je prejel nagrado *Opus Klassik* za posnetek Mozartove komorne glasbe in leta 2009 *Echo Klassik* za posnetek Rahmaninovega *Drugega klavirskega koncerta* z Londonskim filharmoničnim orkestrom in Kirillom Petrenkom. Med njegovimi novejšimi projekti je cikel Mozartovih klavirskih koncertov z Janom Willemom de Vriendom in Filharmoničnim orkestrom iz Bergna.

Angleški oboist **Tom Owen** je študiral v Londonu in Hannovru. Je solo oboist Orkestra Gürzenich v Kölnu ter profesor na konservatoriju v Maastrichtu. Kot solo oboist gostuje pri vodilnih evropskih orkestrih ter nastopa solistično in komorno.

Slovenski oboist **Tevž Kupljenik** se je izobraževal v Novem mestu in na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, trenutno pa študira v Hannovru. Je član Mladinskega orkestra Evropske unije in akademije Komornega orkestra Evrope. Kot solist je nastopil s Slovensko filharmonijo in Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija.

Srbski klarinetist **Ognjen Popović** se je izobraževal v Pančevu, Stuttgartu in Münchnu ter doktoriral v Beogradu. Je solo klarinetist Beograjske filharmonije in profesor na Fakulteti za glasbeno umetnost v Beogradu. Nastopa solistično in komorno ter sklada in vodi Klasik Fest v Pančevu.

Slovenska klarinetistka **Urška Zupan** se je izobraževala v Ljubljani, na Mozarteumu v Salzburgu in v Baslu. Je solo klarinetistka Filharmoničnega orkestra Bremerhaven in članica Mladinskega orkestra Gustava Mahlerja. Od leta 2023 vodi Glasbeno poletje v Bohinju in festival Klarinetkanje.

Španski klarinetist **Maximiliano Martín** je študiral v Barceloni in na Kraljevem glasbenem kolidžu v Londonu. Je solo klarinetist Škotskega komornega orkestra, solist, komorni glasbenik in pedagog, ki vodi mojstrske tečaje po svetu. Njegova diskografija vključuje koncerte Mozarta, Webra, Nielsna in Coplanda.

Slovenski klarinetist **Andraž Golob** se je izobraževal v Celju in na Univerzi za glasbo in uprizarjajoče umetnosti v Gradcu. Po članstvu v Mladinskem orkestru Gustava Mahlerja in akademiji Dunajskih filharmonikov je postal član Berlinskih filharmonikov, pred tem pa je sodeloval z Dunajsko državno opero in Nürnberškimi simfoniki.

Nemški fagotist **Hanno Dönneweg** se je izobraževal v Karlsruheju, Kölnu, Stuttgartu in Berlinu. Od leta 2002 je solo fagotist Simfoničnega orkestra SWR. Nastopa kot solist in gostujoči solo fagotist ter se posveča pedagogiki in prirejanju novega repertoarja za fagot.

Slovenska fagotistka **Eva Fritz** je glasbeno pot začela v Krškem, nato pa je odšla študirat na Akademijo za glasbo v Zagreb in se izpopolnjevala v Gradcu. Je članica Zagrebške filharmonije in nekdanja solo fagotistka Hrvaškega narodnega gledališča Ivana Zajca na Reki. Solistično je nastopila z Zagrebško filharmonijo in v ciklu Mladi virtuozi.

Slovenski hornist **Boštjan Lipovšek** je študiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani in se izpopolnjeval na Mozarteumu v Salzburgu. Je solo hornist Simfoničnega orkestra RTV Slovenija in profesor na ljubljanski Akademiji za glasbo. Gostuje pri uglednih tujih orkestrih, dejaven pa je tudi na področju komorne glasbe. Leta 2008 je prejel nagrado Prešernovega sklada.

Slovenski hornist **Sebastijan Buda** se je izobraževal v Sežani in Ljubljani ter magistriral v Münchnu, izpopolnjeval pa se je v Düsseldorfu. Od leta 2025 je član orkestra Državnega gledališča na Gärtnerplatzu v Münchnu, pred tem je igral pri Nürnberških sim-

fonikih in nastopal solistično. Leta 2020 je Slovenijo zastopal na Evrovizijskih mladih glasbenikih.

Slovenski hornist **Jernej Cigler** se je izobraževal v Krškem in na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor ter leta 2023 z odliko diplomiral v Münchnu. Je član nagrajenega Kvarteta rogov Quadricor. Sodeluje s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija in tujimi orkestri ter se posveča tudi sodobni glasbi.

Miklós Takács je hornist Državne kapele iz Dresdna, komorni glasbenik in profesor roga na Visoki šoli za glasbo Carla Marie von Webra v Dresdnu, poučuje pa tudi na mednarodnih mojstrskih tečajih.

Slovenski kontrabasist **Iztok Hrastnik** je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani, izkušnje pa je pridobival v Mladinskem orkestru Gustava Mahlerja in Mahlerjevem komornem orkestru. Bil je solo kontrabasist Simfoničnega orkestra RTV Slovenija, od leta 2011 pa je član Dunajske državne opere in Dunajskih filharmonikov.

Jan Prepadnik

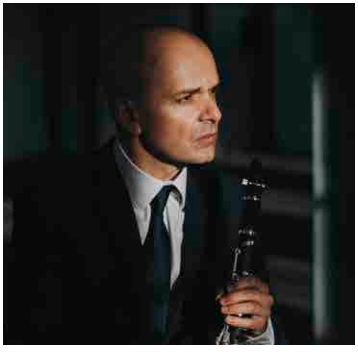
(jezikovni pregled Monika Jerič)

Dejan Lazić © Susie Knoll

Tom Owen

Maximiliano Martin

Hanno Dönneweg

Boštjan Lipovšek

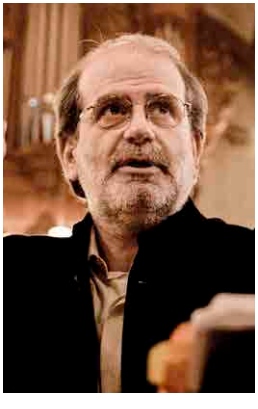
Napovedujemo in vabimo

BENEŠKI BAROČNI ORKESTER
ANDREA MARCON, vodja
CHOUCHANE SIRANOSSIAN, violina

Četrtek, 3. december 2026, ob 19.30, Dvorana Union, Maribor
2. koncert Orkestrskega cikla in za izven
Spored: Antonio Vivaldi, Pietro Locatelli, Baldassare Galuppi, Giuseppe Tartini

NUŠKA DRAŠČEK, mezzosopran
JANEZ PODLESEK, violina
KARMEN PEČAR KORITNIK, violončelo
ALEKSANDAR SERDAR, klavir

Sreda, 10. februar 2027, ob 19.30, Dvorana Union, Maribor
3. koncert Komornega cikla in za izven
Spored: Ludwig van Beethoven, Gabriel Fauré, Hector Berlioz

Andrea Marcon © Marco Borggreve

Chouchane Siranossian © Nikolaj Lund

Nuška Drašček © Žiga Culiberg

Trio Podlesek Pečar Serdar © arhiv im.puls

Informacijska pisarna Narodnega doma Maribor
Uradne ure: od ponedeljka do petka med 10. in 13. uro ter uro pred prireditvijo.
Dvorana Union: uro pred prireditvijo.

(02) 229 40 11, 229 40 50, 031 479 000
vstopnice@nd-mb.si
www.nd-mb.si

PROGRAM OMOGOČA
Mestna občina Maribor
Univerzitetno mesto

KONCERT PODPIRA
REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MEDIJSKI POKROVITELJI
VEČER RADIO CITY Radio Maribor TOP RADIO

Naklada: 200 izvodov.
Brezplačen izvod.